

דמעת התינוק שפתחה שערי שמים

סיפורו של גדול הדור,
רבי יצחק אלחנן ספקטור,
ואהבת השם

יום הכּפּוּרִים בְּבֵית הַכִּנְסָת הַגָּדוֹל דּוֹלְקִים נֵרוֹת שְׁעוּה מְאִירִים.
הַיְּהוּדִים צָמִים, מְתַפְּלָלִים לַשֵּׁם, וּמִבְקָשִׁים מַחִלָּה בְּכוֹנָה עֲצוּמָה.

שלה קודס

מגיעה השעה הקדושה ביותר: שעת "נעילה".
מתר להפגור. כלם מחכים שיהרב יגש לארון הקדוש.

אבל... הרב איננו! הסטנדר מייתם וריק.
השמש דואג: איך נתפלל לשם בלי מורנו ורבינו ברגע הזה?

השמש יוצא לקר הגדול, אל רחובות העיר.
הוא מחפש ומתפלל בלבו לשם שיצור לו למצא את הרב.

השם אשר רואה הכל, מכון אותו לסמטה ענייה וחשוכה.
קרן אור מאירה על בקתה ישנה ושבורה של אלמנה.

מתוך הבקתה בוקע קול עדין ומתוק.
השמש שומע מנגינה קדושה של למוד תורה בחשכה!

הַשֶּׁמֶשׁ מְצִיץ דֶּרֶךְ חֲלוֹן הָעֵץ הַשְּׁבוּר.
מָה יֵשׁ שָׁם בַּפְּנִים? הָאֵם שָׁם נִמְצָא אִישׁ הָאֱלֹדִיקִים?

הַמַּחֲזָה הַמִּפְתִּיעַ: גָּדוֹל הַדּוֹר יֹשֵׁב עַל שְׂרָפָרָה, מְנַדֵּד עֲרִיסָה שֶׁל תִּינוֹק שׁוֹכָה.
אוֹר אֲהָבַת הַשֵּׁם וְחֶסֶד מְלֵא אֶת הַחֹדֶר הָעֲנִי.

[צד שמאל]: לשיר שירת ערש של תורה כדי להרגיעו.

[צד ימין]: לתת טיפת מים מכפית להינוק הצמא.

הָרַב מְלַמֵּד אוֹתָנוּ שֶׁמַּעֲשֵׂה חֶסֶד מְשַׁמַּח אֶת הַנֶּשֶׁם מְאוֹד!

"רבי!" קרא השמש המפתע, מלא בדאגה.
"המתפללים מחכים לך לתפילת נעילה! מדוע כבודו במקום כזה?"

עֲנֵה הָרַב בְּרָכוֹת: "אֵיךְ אֲבִיקְשׁ רַחֲמִים מֵאֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים,
אִם לֹא אֲרַחֵם עַל הַתִּינוֹק הַיֵּתוֹם וְהַבּוֹכָה שְׁלוֹ הַזָּקוֹק לִי עֲכָשׁוּ?"

הַתִּינוּק נִרְדָּם בְּשִׁלּוֹה, וְאִמּוֹ הָאֵלְמָנָה לֹא תִצְטָעֵר.
עֲכָשׂוּ, הָרֵב וְהַשְׁמָשׁ חוֹזְרִים בְּשִׁמְחָה, מִלֵּאִים בְּקִדְשָׁהּ, לְהִתְפַּלֵּל לַישׁ.

קולו של הַרֵב בָּקֶע
שְׁחָקִים בְּתַפִּילַת
'נְעִילָה'.
כָּלֶם הֵבִינוּ:
מַעֲשֵׂה חֶסֶד פָּשוּט
עִם יְהוּדִי, פּוֹתַח
אֶת שַׁעְרֵי שַׁעְרֵי
הַשָּׁמַיִם!

מָה הָרַב יִצְחָק אֶלְחָנָן הָיָה עוֹשֶׂה?

דֶּרֶךְ הַתּוֹרָה שֶׁל הָרַב

לְעֲצֹר מִיָּד,
לְחַבֵּק וּלְעֲזֹר! זֶה
מְשַׁמֵּחַ אֶת הַנֶּשֶׁם.

לְהָרִים לְסָבָא אֶת
הַסִּידוּר מִיָּד,
בְּאַהֲבָה וּבְכָבוֹד.

הַדֶּרֶךְ הָרָגִילָה

לְהִתְעַלֵּם
וּלְהַמְשִׁיךְ לְשִׁחָק. ❌

לְחַשֵּׁב רַק עַל
הַתְּפִלָּה שְׁלִי. ❌

מָה קוֹרָה?

אֲנִי בְּאַמְצֵעַ
מִשְׁחָק כִּיפִי,
וְאֲחֵי הַקָּטָן נוֹפֵל
נוֹפֵל וּבּוֹכָה.

אֲנִי מִתְּפַלֵּל לַנֶּשֶׁם
בְּכוֹוֶנָה, וְסָבָא
מִפִּיל אֶת הַסִּידוּר.

